EWANGELIK KATOWICKI

Informator Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach

№ 2/2020 (117)

Drogoście kupieni; nie stawajcie się niewolnikami ludzi.
(1 Kor 7,23)

Luty
2020

Słowo proboszcza

Skończył się czas świąteczny, skończyły się ferie zimowe, mija pierwszy miesiąc 2020 roku. Za nami Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Po dłuższej przerwie rozpoczynają się lekcje religii, próby chóru, szkółki niedzielne.

Trzeba robić konkretne plany na najbliższe miesiące. Co proponujemy?

Po nabożeństwie 9 lutego odbędzie się Zgromadzenie Parafialne. Podsumujemy rok 2019 i przyjmiemy preliminarz na rok bieżący.

Zapraszamy na kulig parafialny na Kubalonce **29 lutego**. Mamy zarezerwowany autokar, sanie i biesiadę dla 50 osób. Śniegu nie rezerwowaliśmy bo na pewno będzie. Proszę się zapisywać i wpłacać wpisowe, żeby nie zabrakło miejsca.

W marcu chcemy zabrać dzieci i młodzież na wyjazdowe rekolekcje pasyjne do Istebnej. Mam nadzieję, że w rekolekcjach wezmą udział wszystkie dzieci uczęszczające na lekcje religii.

Rozpoczynamy przygotowania do półkolonii z językiem angielskim. Jak w minionych latach przyjadą do nas przyjaciele z Reedwod City z Kalifornii. Bardzo proszę tak planować wyjazdy, żeby dzieci mogły skorzystać z półkolonii, które odbędą się od **19 do 26 lipca**.

Cieszę się, że na wyjazd do Grazu na Spotkanie Chrześcijan Europy Środkowo-Wschodniej zapisało się kilkanaście osób. Razem z chętnymi z sąsiednich parafii tworzymy ponad 50-osobową grupę.

Wspominałem już o planowanym wyjeździe do Lublina w dniach 29-31 maja. W związku z licznymi sygnałami, że termin nie jest najlepszy przenosimy wycieczkę na wrzesień. Dokładny termin zostanie podany niebawem.

Zapraszam na wyjazd na wczasy rodzinne do Sorkwit. Termin jest znany: **od 10 do 20 sierpnia**. Koszt z transportem tam i z powrotem, noclegiem i wyżywieniem (trzy posiłki dziennie) 1500 zł.

Oprócz tych szczególnych wydarzeń, zapraszamy na nabożeństwa, spotkania pań, spotkania z pieśnią i modlitwą, próby chóru, spotkania z Biblią.

Mamy również plany remontowe. Chcielibyśmy kontynuować remont elewacji budynku przy ul. Bankowej 8. Frontowa ściana jest już prawie gotowa.

Przed nami ciekawy rok.

bp Marian Niemiec

Ofiarowanie Pana Jezusa
Oczyszczenie Marii Panny

2 lutego w luterańskim kalendarzu liturgicznym przypada Dzień Ofiarowania Pana Jezusa oraz Oczyszczenia Marii Panny.

Oczyszczenie Marii Panny i ofiarowanie/przedstawienie Pana Jezusa w świątyni opisuje Ewangelia Łukasza (2,22-38). Zgodnie z przekazem trzeciego ewangelisty, rodzina Jezusa wypełniając przepisy Zakonu ofiarowała Jezusa w świątyni, a ponieważ nie pochodził On z rodu kapłańskiego, a królewskiego, obrzęd ofiarowania miał znaczenie symboliczne i wiązał się ze złożeniem w ofierze zwierząt. Wizyta w świątyni związana była również z obrzędem oczyszczenia Matki Pana, która według przepisów Tory była nieczysta po porodzie. W scenie Ofiarowania uczestniczy kapłan Symeon i prorokini Anna, a kluczowe słowa starca odnoszące się do świadectwa Mojżesza i proroków stanowią jednocześnie wyznanie wiary, jak i zapowiedź przyszłych wydarzeń historii zbawienia.

Słowa starca Symeona przywołujące świadectwa Izraela (Teraz puszczasz sługę swego, Panie, według słowa swego w pokoju) stały się integralną częścią chrześcijańskich modlitw wieczornych wypowiadanych codziennie przez miliony chrześcijan na całym świecie w ramach liturgii godzin (kantyk Symeona – Nunc dimittis).

XVI-wieczna Reformacja pozostawiła święto Ofiarowania Pana Jezusa i Oczyszczenia Marii Panny w kalendarzu liturgicznym zreformowanego Kościoła, różnie rozkładając akcenty – to na jednym, to na drugim wydarzeniu. Warto jednak zwrócić uwagę, że dla reformatorów – nawet jeśli nadzwyczaj uroczyście

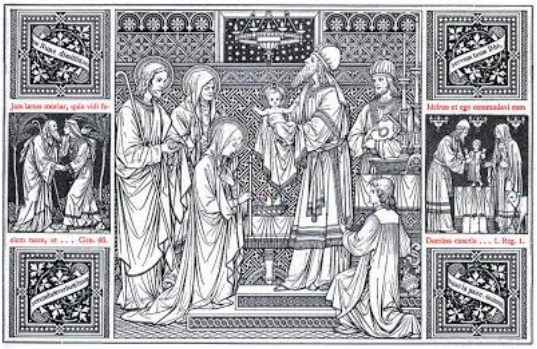

wypowiadali się o Matce Bożej i Jej roli w zbawieniu ludzkości – święto pozostawało jednak skoncentrowane na Jezusie Chrystusie, tajemnicy Wcielenia Syna Bożego, będącego początkiem wielkiego Dzieła Miłosierdzia i Odkupienia. W łączności z tradycją całego chrześcijaństwa także Kościoły wyrosłe z Reformacji podkreślały wagę Spotkania i wkroczenia Zbawiciela w przestrzeń świątyni i wyznanie Symeona oświeconego działaniem Ducha Świętego.

Luter wielokrotnie wygłaszał kazania na Dzień Oczyszczenia Marii (ostatni raz dwa tygodnie przed swoją śmiercią), przekonując, że właściwie Maria nie była „nieczysta", gdyż także po porodzie pozostała w cudowny sposób Dziewicą (semper virgo, zawsze Dziewica), co podkreślił również w Artykułach Szmalkaldzkich, ale w posłuszeństwie wobec Zakonu stawiła się w świątyni.

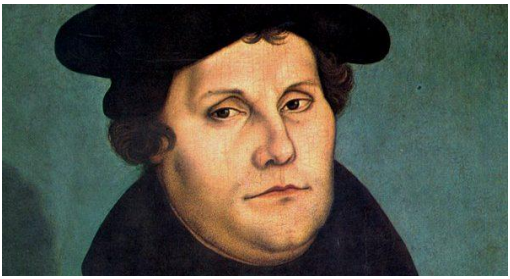

Stąd też powinniśmy się uczyć od Marii, aby nie wynosić się ponad Prawo, nawet jeśli nie ma ono nad nami mocy, ale dobrowolnie się jemu podporządkowywać.

Wprawdzie liturgicznie święto Ofiarowania Pana Jezusa i Oczyszczenia Marii Panny stopniowo zanikało – szczególnie na skutek działania unii staropruskiej (nakazane przez pruską monarchię zjednoczenie reformowanych z luteranami) – to jednak w Kościołach ewangelickich kształtowanych przez tradycję luterańską pozostało, przynajmniej w formularzach liturgicznych.

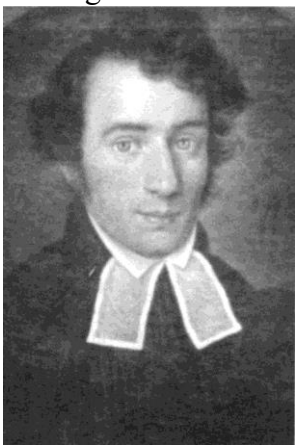

Wilhelm Löhe, jeden z głównych teologów konserwatywnego luteranizmu i pionierów współczesnej Diakonii, w opublikowanym w 1845 r. dziele „Domowa, Szkolna i Kościelna Księga dla chrześcijan luterańskiego wyznania" (Haus-, Schul- und Kirchenbuch für Christen des lutherischen Bekenntnisses) tak odniósł się do święta:

O co chodzi w tym święcie [obchodzonym] w Kościele chrześcijańskim?

O łaskawe narodzenie naszego ukochanego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa

Löhe, pozostając w tradycji Kościoła powszechnego i Reformacji, omawia krok po kroku podstawowe zagadnienia związane z Narodzeniem Pańskim i fundamentami wiary chrześcijańskiej: Kim jest Chrystus? Dlaczego Bóg stał się człowiekiem?

Znacznie bardziej znanym i starszym świadectwem obecności święta w luterańskiej tradycji liturgicznej są dzieła Jana Sebastiana Bacha, w tym przede wszystkim kantata Mit Fried und Freud ich fahr dahin (Z pokojem i radością odchodzę, BWV 125) z 1725 roku, której słowa lipski kantor przejął wprost od ks. Marcina Lutra. Bach napisał jeszcze dwie kantaty poświęcone Oczyszczeniu Marii Panny (BWV 82 i 83)

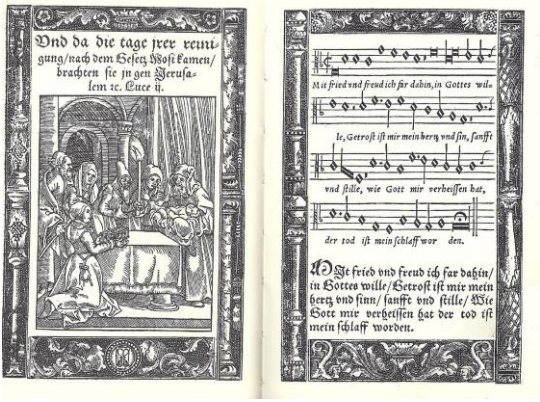

Liturgicznie Dzień Ofiarowania i Oczyszczenia Marii Panny oznacza w niektórych tradycjach liturgicznych koniec okresu Epifanii i przenoszony bywa na najbliższą niedzielę. W wielu Kościołach chrześcijańskich (rzymskokatolickim, prawosławnych, starokatolickich, anglikańskich i nielicznych luterańskich) święto wiąże się z bogatą obrzędowością, niekiedy o charakterze ludowym.

W Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce święto znajduje się w kalendarzu liturgicznym, , posiada własny introit (84), pieśni oraz czytania liturgiczne, a także przypisane ma swój kolor liturgiczny (biały), mimo to jednak nie bywa upamiętniane w ramach odrębnych nabożeństw.

za: www.luter2017.pl

Epifanijne kolędowanie

W Święto Objawienia Pańskiego, 6 stycznia, tradycyjnie już odbyło się Nabożeństwo Kolędowe. W tym roku gościliśmy chór parafialny z Mikołowa pod dyrekcją Mai Białas-Drzewieckiej. Podczas nabożeństwa wystąpił także nasz chór parafialny *Largo Cantabile* pod dyrekcją dr Aleksandry Maciejczyk. Po nabożeństwie oba chóry spotkały się w sali parafialnej, aby przy kawie i cieście kontynuować wspólne kolędowanie.

Spotkanie Pań

W styczniu comiesięczne spotkanie pań poprowadziła pastorowa Irena Augustyn z Katowic-Szopienic. Podczas zaprezentowanego tematu „Stworzona, by służyć Bogu” opowiedziała o swojej pracy, jaką jest prowadzenie szkoleń z zakresu kreowania marki osobistej „Personal Brand”. Zachęcała uczestniczki, aby zastanowiły się, jaka jest ich marka osobista oraz w jaki sposób może ona pomagać innym.

Zwróciła uwagę, że najważniejsze w życiu są: przynależność, cel, historia i pasja. Aby dobrze kreować swoją markę trzeba sobie uświadomić cel, którym jest to, co dajemy innym, a nie to, co bierzemy. Podczas spotkania uczestnicy oglądali, krótki film, który miał za zadanie zainspirować do przemyśleń nad celem naszego życia.

Pani Irena zachęcała uczestniczki, aby swoimi talentami służyły innym, a także angażowały się w Kościele. Na koniec spotkania, każdy uczestnik został zachęcony, aby modlić się słowami modlitwy Jaabesa:

A Jaabes wołał do Boga Izraela tymi słowy: Obyś mi prawdziwie błogosławił i poszerzył moje granice, oby ręka twoja była ze mną i obyś zachował mnie od złego, aby mnie ból nie dotknął. I Bóg spełnił jego prośbę.

1 Księga Kronik 4,10

Statek ekumenii

Tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (18-25 stycznia) nosił hasło: „Życzliwymi bądźmy”. Tematykę i hasło przygotowali chrześcijanie z Malty. Do wspólnych rozważań zaproponowali tekst biblijny z Dziejów Apostolskich opisujący katastrofę statku, na którym płynął ap. Paweł. Na skutek wielodniowej burzy statek rozbił się u wybrzeży Malty. Rozbitkowie zostali bardzo życzliwie przyjęci przez mieszkań wyspy (Dz 27,18 - 28,10). Ważną rolę w tej historii odgrywał statek.

Uczestniczyłem w wielu spotkaniach i nabożeństwach ekumenicznych. Wsłuchiwałem się w wypowiedzi, sam przygotowałem kilka przemówień i kazań. To sprawiło, że zrodził się w mojej głowie obraz dotyczący ekumenii, z którym pragnę się podzielić.

Symbolem ekumenii jest statek. Ruch ekumeniczny rozpoczął się wtedy, gdy Kościoły postanowiły wsiąść na statek, żeby razem płynąć. Jest to wyjątkowy statek. Sterem jest Słowo Boże, żaglem Duch Święty, a masztem i zarazem sternikiem jest Jezus Chrystus.

Płynąc razem, prowadząc dialog Kościoły muszą wyrzucić za burtę zbędny balast, który sprawia, że statek jest niestabilny. Tym balastem jest wszystko to, co oddala od centrum od Jezusa: tradycja, zwyczaje, nauka niezgodna z Pismem Świętym. To również pycha, wyniosłość, przekonanie o tym, że jest się bliżej Chrystusa.

Kolejnym etapem wspólnej podróży jest wyrzucenie za burtę całego oprzyrządowania statku.

Kościoły muszą uświadomić sobie, że nie one same, lecz Jezus jest tym, który steruje statkiem. Ani papież, ani zwierzchnicy Kościołów nie mają wpływu na to, w jakim kierunku „popłynie” ruch ekumeniczny. Nie ma miejsca na twierdzenie, że tylko my mamy pełnie darów zbawienia, że my wytyczymy drogę dla ruchu ekumenicznego, że tylko z nami wszyscy dopłyną do celu. Trzeba się modlić by zniknęło takie rozumowanie. Trzeba się żeby zdać się na prowadzenie Panu Jezusowi i Duchowi Świętemu.

Gdy wszyscy na statku byli załamani, bez nadziei na ratunek, ap. Paweł zachęcał do posilenia się chlebem, który rozdawał. Podawał chleb wszystkim. Żołnierzom, marynarzom, więźniom. Nikt nie powinien zginąć. Nikt nie był ważniejszy. Kościoły powinny się dzielić tym co mają najcenniejszego. Nikomu nie można niczego odmawiać twierdząc, że nie jest godny.

Statek, którym płynął Paweł uległ zniszczeniu. Jednak nikt z ludzi nie zginał. Statek ekumenii po dotarciu do celu nie będzie już potrzebny. Wszyscy stanowić będą jedno w Chrystusie i zostaną życzliwie przyjęci i zaopatrzeni przez Boga. Wszelkie instytucje nie będą miały racji bytu.

Póki co płyniemy ekumenicznie, co wyraźnie widać w Tygodniu Modlitw o Jedność Chrześcijan. Ile jeszcze balastu trzeba wyrzucić? Kiedy jako Kościoły zdamy się całkowicie na Pana? To zadanie dla wszystkich. O to módlmy się przez cały rok.

bp Marian Niemiec

Styczniowe spotkanie Oddziału Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego

21 stycznia odbyło się spotkanie katowickiego Oddziału PTEw, którego gościem był Jan Maria Dyga, członek chóru parafialnego „Largo Cantabile", ale także artysta, śpiewak operowy i aktor. Spotkanie „Jan Maria Dyga i świat jego muzyki" pozwoliło przybyłym tego dnia słuchaczom bliżej poznać sylwetkę chórzysty związanego z Katowicami, ale także Chorzowem czy Gliwicami.

Gościa przedstawiła prezes Oddziału – prof. Grażyna Barbara Szewczyk zwracając uwagę na jego osiągnięcia artystyczne i kolejne etapy kariery muzycznej. Jan Maria Dyga z urodzenia jest Chorzowianinem, zamiłowanie do muzyki wyniósł z domu rodzinnego, a jego kariera artystyczna związana była m.in. z przynależnością do Zespołu Pieśni i Tańca Śląsk, a także sukcesami odnoszonymi na scenach operowych w wielu miastach polskich, w tym w Bydgoszczy, Warszawie, Łodzi czy Gliwicach. W swojej opowieści Gość przybliżył słuchaczom, jak kształtowało się jego życie artystyczne wzbogacając prelekcję wspomnieniami oraz ciekawostkami, w tym m.in. dotyczącymi występów w zespole „Śląsk" pod dyrekcją Stanisława Hadyny. Jan Maria Dyga, absolwent łódzkiej Akademii Muzycznej po powrocie na Śląsk związał się z Operetką Śląską w Gliwicach. Ma w swoim dorobku wiele ról w spektaklach operetkowych, musicalach, wodewilach czy kabaretach. Jak podkreślał, od dziesięcioleci związany jest także z chórami ewangelickimi, co niezwy-

kle sobie ceni. Jest wieloletnim członkiem katowickiego chóru parafialnego, a dzięki temu może uczestniczyć w tej formie życia religijnego.

Styczniowe spotkanie wzbogaciło wykonanie przez Gościa wybranych melodii przy akompaniamencie p. Gabrieli Jonszty. Wieczór zakończyło wspólnie odśpiewane mniej i bardziej znanych kolędy. Można podkreślić, że spotkanie odbyło się po szczególnej niedawnej uroczystości – zorganizowanym w 2019 roku benefisie sakralnym Jana Marii Dygi, uznanego artysty operowego, a także laureata ubiegłorocznej „Róży Lutra". W spotkaniu udział wzięło 27 osób.

Spotkania PTEw w Katowicach

Spotkania Oddziału PTEw odbywają się w każdy trzeci wtorek miesiąca w sali parafialnej. Gośćmi są historycy, naukowcy, ewangeliccy duchowni, ludzie kultury. Prezentowane prelekcje w sposób szczególny uwzględniają tematykę przeszłości Kościoła luterańskiego w Polsce, w tym dzieje ewangelicyzmu na Śląsku. W wystąpieniach obecna jest również tematyka współczesna, rocznicowa, a także inna szczególnie ważna czy aktualna. Informacje o spotkaniach, a także sprawozdania ze spotkań można znaleźć na stronie internetowej Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego pod adresem: www.org.pl.
Zapraszamy wszystkich do uczestnictwa w comiesięcznych wydarzeniach.

Zainteresowanych członkostwem w PTEw prosimy o kontakt władzami Oddziału:
prof. Grażyna B. Szewczyk – prezes,
dr Aneta M. Sokół – sekretarz,
Bożena Polak – skarbnik,
Stanisław Nowak – członek.

dr Aneta M. Sokół

Sola Scirptura

11 stycznia wraz z ósemką naszych uczniów uczestniczyliśmy w etapie diecezjalnym konkursu biblijnego *Sola Scriptura*, który odbył się w Jastrzębiu Zdroju. Po tradycyjnym przywitaniu w kościele, uczniowie wylosowali swoje miejsca i przez 45 minut pisali prace konkursowe w trzech grupach wiekowych. Tegoroczny zakres tematyczny stanowiła Ewangelia św. Marka. Do finału dostało się dwoje uczniów z naszej parafii.

Kącik Dla dzieci

dk. Dorota Obracaj

Słowo **Apostoł** (gr. *apóstolos* – posłaniec, wysłannik) określenie to najczęściej stosowane jest na określenie najbliższych uczniów Jezusa Chrystusa, których sam powołał. Później określano nim głosicieli Ewangelii.

Jezus powołał 12 apostołów. Zz Ewangelii wiemy jednak, że grono naśladowców i głosicieli Ewangelii było szersze. W Nowym Testamencie znajdują się cztery spisy apostołów. Znajdujące się w niech imiona nieco się różnią (zobacz: Mt 10,2-4, Mk 3,16-19, Łk 6,14-16, Dz 1,13) My przyjrzymy się Szymonowi, czyli Piotrowi, Andrzejowi, Jakubowi i Janowi (synom Zebedeusza), Filipowi, Bartłomiejowi (Natanaelowi), Mateuszowi (Lewiemu), Tomaszowi, Jakubowi synowi Alfeusza, Judzie (Tadeuszowi), Szymonowi Kananejczykowi i Judaszowi Iskariocie, który zdradził Jezusa, a w ktrego miejsce wybrano Macieja.

Po powołaniu, Jezus dał konkretne zadanie swoim uczniom: (Mt 10,5-10): *Na drogę pogan nie wkraczajcie i do miasta Samarytan nie wchodźcie. Ale raczej idźcie do owiec, które zginęły z domu Izraela. A idąc, głoście wieść: Przybliżyło się Królestwo Niebios Chorych uzdrawiajcie, umarłych wskrzeszajcie, trędowatych oczyszczajcie, demony wyganiajcie; darmo wzięliście, darmo dawajcie. Nie miejcie w trzosach swoich złota ani srebra, ani miedzi, ani torby podróżnej, ani dwu sukien, ani sandałów, ani laski; albowiem godzien jest robotnik wyżywienia swego.*

SZYMON zwany PIOTREM

Został powołany razem ze swoim bratem Andrzejem nad Morzem Galilejskim, kiedy łowili ryby. Pan Jezus zmienił mu imię na Piotr. Imię Piotr wywodzi się od łacińskiego Petrus – kamień lub greckiego Petra – skała.

Mieszkał razem z żoną i teściową, którą uzdrowił Pan Jezus. (Mk 1,29-34).

Wielokrotnie Pan Jezus zatrzymywał się u niego w domu w Kafarnaum.

Piotr razem z Janem i Jakubem byli świadkami wskrzeszenie córki Jaira, przemienienia na Górze Tabor oraz modlitwy w Getsemane. Piotr wyznał o Jezusie, że jest Mesjaszem, synem Boga żywego.

Przejdź przez labirynt

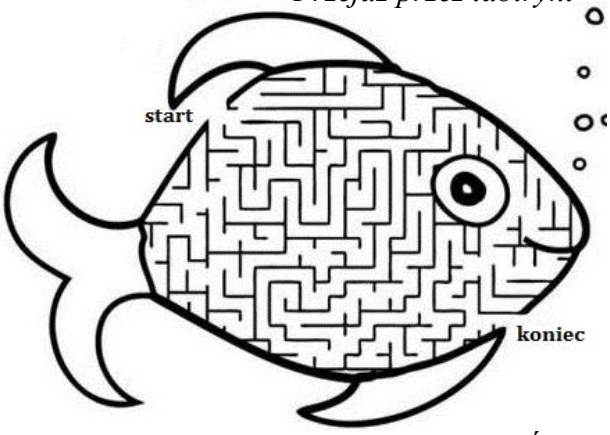

To Piotr cszedł po wodzie do Jezusa, on po Zesłaniu Ducha Świętego wygłosił kazanie po którym zostało ochrzczonych 3000 ludzi.

Ciekawostka: Jego symbol to odwrócony krzyż, ponieważ uważał, że jest niegodny zginąć jak Pan Jezus i dlatego poprosił, aby go ukrzyżowano głową w dół. Klucze nawiązują do słów Pana Jezusa o kluczach do Królestwa Bożego.

ANDRZEJ

Był to uczeń, który został powołany jako pierwszy dlatego czasem nazywano go Protokletos. Podobnie jak brat, był rybakiem i mieszkał w Kafarnaum. W Ewangelii Jana (1,35-40) czytamy, że był uczniem Jana Chrzciciela. Został powołany prze Jezusa, aby „łowić ludzi" (Mk 4,19).

To Andrzej powiedział Jezusowi, że kilku Greków chce się z nim spotkać (J 12.20-22), podczas nakarmienia 5000 ludzi, to on wskazał na chłopca, który miał pięć chlebów i dwie ryby. Był wśród uczniów podczas większości opisanych w Ewangeliach wydarzeń.

Ciekawostka: Zmarł na krzyżu w kształcie litry X, jest patronem Szkocji i jego krzyż znajduje się na fladze tego kraju.

JAKUB syn ZEBEDEUSZA

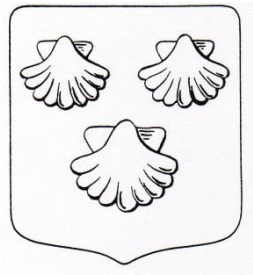

Inaczej nazywany Jakubem Starszym lub Jakubem Wielkim. Tak jak brat Jan i ojciec byli rybakami. Ich matka, Salome, była jedną z kobiet chodzących za Jezusem. Mieszkali nad jeziorem Galilejskim. Z Listu do Galacjan (2,9) wiemy, że był razem z Piotrem i Janem filarem Kościoła w Jerozolimie.

Ciekawostka: Ze względu na porywczość, razem z bratem Janem, byli nazywani „Synami Gromu".

Zginął przez przebicie mieczem przez Heroda Agryppę I. Możemy o tym przeczytać w Dziejach Apostolskich 12,2.

JAN

Jan był także synem Zebedeusza oraz Salome. To on był autorem jednej z Ewangelii.

Wielokrotnie czytamy w Ewangeliach, że był on umiłowanym uczniem Pana Jezusa.

Czytając Dzieje Apostolskie dowiadujemy się, że uzdrawiał i głosił ewangelię.

Poza wcześniej opisanymi wydarzeniami, Jan był także wysłany, aby przygotować Ostatnią Wieczerzę (Łk 22,8), podczas, której leżał na piersi Jezusa (J 13,23).

Do niego były skierowane jedne z ostatnich słów Pana Jezusa na krzyżu, w których powierzył mu pod opiekę swoją Matkę (J 19,26-27).

Po zmartwychwstaniu wyprzedził Piotra, by zobaczyć pusty grób, „Zobaczył i uwierzył" czytamy w Ewangelii św. Jana 20,2-8.

Ciekawostka: Legenda głosi, że próbowano go otruć, jednak wąż wypijając otrute wino go uratował, dlatego kielich z wężem znajdują się na jego symbolu. Był jedynym uczniem, który zmarł śmiercią naturalną.

FILIP

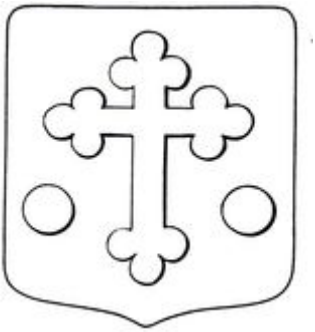

Pochodził z Betsaidy (J 1-44), Był powołany jako trzeci uczeń, wymieniany jest jednak w Ewangeliach jako piąty, wraz z swoim pzyjacielem Bartłomiejem, którego przyprowadził do Jezusa.

Jego testował Pan Jezus przed nakarmieniem

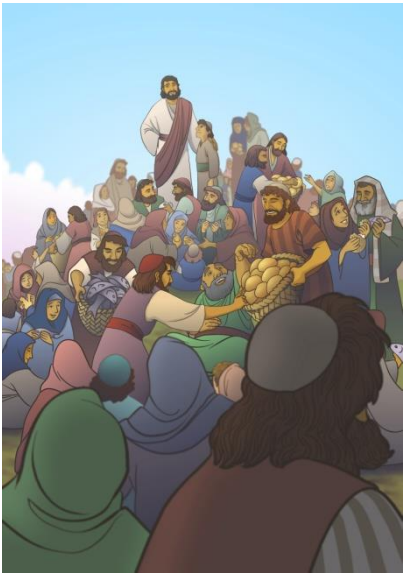

5000 (J 6,5-7):

A Jezus podniósłszy oczy i ujrzawszy, że mnóstwo ludu przychodzi doń, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, aby mieli co jeść? A mówił to, wystawiając go na próbę; sam bowiem wiedział, co miał czynić. Odpowiedział mu Filip: Za dwieście denarów nie wystarczy dla nich chleba, choćby każdy tylko odrobinę otrzymał.

Ciekawostka: Cud ten miał nauczyć ludzi, aby wzajemnie się wspierali i pomagali sobie, dlatego w jego herbie znajduje się Krzyż symbolizujacy Chrystusa oraz dwa koła symbolizujące bochenki Chleba.

Filip był poproszony przez kilku Greków aby pomógł im się spotkać z Jezusem (J 12, 20-22).

BATŁOMIEJ (NATANAEL)

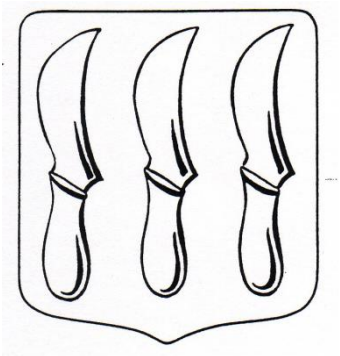

Apostoł ten pojawia się pod dwoma imionami. W Ewangeliach synoptycznych występuje jako Bartłomiej, a w Ewangelii Jana jako Nataanael. Jest to jednak jeden i ten sam uczeń.

Wiemy że wychował się w Kanie Galilejskiej (J 21,2) Znał także, podobnie jak Filip, Pisma Hebrajskie: (J 1,45-51)

Filip spotkał Natanaela i rzekł do niego: Znaleźliśmy tego, o którym pisał w zakonie Mojżesz, a także prorocy: Jezusa, syna Józefa, z Nazaretu. Wtedy Natanael rzekł do niego: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? Filip na to: Pójdź i zobacz! A gdy Jezus ujrzał Natanaela, idącego do niego, rzekł o nim: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma fałszu. Rzecze mu Natanael: Skąd mnie znasz? Odpowiedział mu Jezus i rzekł: Zanim cię zawołał Filip, widziałem cię, gdy byłeś pod drzewem figowym. Odpowiedział mu Natanael: Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś królem Izraela. A Jezus odpowiadając, rzekł do niego: Czy dlatego wierzysz, że powiedziałem ci, iż cię widziałem pod figowym drzewem? Ujrzysz większe rzeczy niż to. Powiedział też do niego: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, ujrzycie niebo otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

Ciekawostka: Kościół w Armeni uważa Bartłomieja za swojego założyciela. W jego herbie znajują się 3 noże, gdyz od nich zginał opowiadając o Jezusie.

MATEUSZ (LEWI)

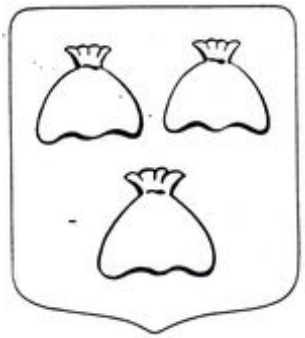

Pochodził z Kafarnaum i był synem Alfeusza. Był poborcą podatków i został powołany przez Jezusa podczas swojej pracy (Mt 9,9). Zaraz po powołaniu zaprosił on Jezusa do swojego domu. Gdy faryzeusze widzieli, że Zbawiciel jadł z celnikami (uważano ich za grzeszników i zdrajców ponieważ często pobierali za duże opłaty), pytali dlaczego? Wtedy Jezus powiedział: *Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają* (Mt 9,10-12). Tradycyjnie Mateuszowi przypisuje się napisanie jednej z czterech Ewangelii.

TOMASZ

W Ewangelii Jana 20,24 czytamy, że miał brata bliźniaka. Był tym uczniem, który zadawał trudne pytania pełne wątpliwości, dlatego nazywany był „Niewiernym Tomaszem”

To on był nieobecny, gdy Jezus ukazał się po zmartwychwstaniu uczniom, nie uwierzył dopóki nie dotknął ran Jezusa (J 20,24-28), po czym wyznał *Pan mój i Bóg mój*.

Ciekawostka: Wg legendy, własnymi rękami wybudował kościół w Indiach, gdzie zginął od włóczni. Dlatego jego symbolami jest włócznia i kątownica.

JAKUB syn ALFEUSZA

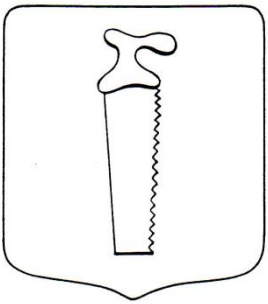

Nazywany także mniejszym, bo był młodszy lub niższy od drugiego Jakuba.

Prawdopodobnie był bratem apostoła Mateusza, często mylony jest z bratem Jezusa (który napisał list Jakuba). Wymieniany tylko podczas powołania, towarzyszenia Jezusowi na ostatniej wieczerzy oraz bycia wśród uczniów, gdy Jezus pokazał się po zmartwychwstaniu.

Ciekawostka: Legenda głosi, że zginął od piły, dlatego jest jego symbolem.

POKOLORUJ HERBY WG WŁASNEGO UZNANIA

O pozostałych apostołach (Juda Tadeusz, Szymon Kananejczyk i Judasz Iskariota) przeczytasz za miesiąc.

Informacje i zaproszenia:

Zapraszamy na parafialne spotkanie dla małżeństw, które odbędzie się 16 lutego o 16.00 w sali parafialnej. Prowadzenie: Mariola i Roman Fengerowie.

Zachęcamy do śledzenia Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej https://www.youtube.com/user/ChrzescijanskaTI/featured

Chrześcijańska Telewizja Internetowa

Zapraszamy na nabożeństwo Światowego Dnia Modlitwy.
28 lutego o godz. 17.00.
Kazanie wygłosi mgr teol. Ewa Olencka ze Świętochłowic.

Zachęcamy do wyjazdu na kulig parafialny na Kubalonkę.
Wyjazd 29 lutego o godz. 9.30. Koszt 60 zł od osoby.
Zapisy w kancelarii parafialnej wraz z wpłata zaliczki w wys. 20 zł do 16 lutego.

Zachęcamy do udziału w zajęciach Akademii Ekumenicznej w Bibliotece Śląskiej.
6 i 13 lutego o godz. 17.00

Dane kontaktowe

Parafia
www.katowice.luteranie.pl
katowice@luteranie.pl
www.facebook.com/LuteranieKatowice/
tel: 32 253 99 81
nr konta: 62 1020 2313 0000 3002 0174 9043

ECD Słoneczna Kraina
www.katowice.luteranie.pl/diakonia/informacje-ogolne/
sloneczna.kraina@luteranie.pl
tel: 513 518 466
nr konta: 10 1020 2313 0000 3102 0483 3754

PLAN NABOŻEŃSTW I UROCZYSTOŚCI W PARAFII EWANGELICKIEJ W KATOWICACH W MIESIĄCU LUTYM 2020

2 lutego – OSTATNIA NIEDZIELA PO EPIFANII

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z ofiarą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

5 lutego godz. 18.00 – próba chóru
6 lutego godz. 17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śląskiej
7 lutego godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

9 lutego – SEPTUAGESIMAE

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą.
Zgromadzenie Parafialne
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

11 lutego godz. 17.00 – spotkanie Koła Pań
12 lutego godz. 18.00 – próba chóru
13 lutego godz. 17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śląskiej
14 lutego godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

16 lutego – SEXAGESIMAE

godz. 10.00 – nabożeństwo główne
godz. 12.00 – nabożeństwo w *Senior Residence*
godz. 16.00 – spotkanie dla małżeństw
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

18 lutego godz. 17.00 – spotkanie PTEw
19 lutego godz. 18.00 – próba chóru
20 lutego godz. 17.30 – spotkanie z Biblią
21 lutego godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

23 lutego – ESTOMIHI

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne

25 lutego godz. 10.30 – spotkanie modlitewne z psalmami i pieśnią
godz. 18.00 – zebranie Rady Parafialnej

26 lutego – ŚRODA POPIELCOWA

godz. 17.00 – nabożeństwo Słowa
godz. 18.00 – próba chóru

27 lutego godz. 17.00 – spotkanie z Biblią
godz. 19.00 – spotkanie studentów
28 lutego godz. 17.00 – nabożeństwo Światowego Dnia Modlitwy
29 lutego godz. 09.30 – wyjazd na kulig parafialny